

Dr Elaine Phillips, Literatura Starego Testamentu,

Wykład 35, Ezra, Nehemiasz, Estera

© 2024 Elaine Phillips i Ted Hildebrandt

Cóż, dzień dobry. Myślę, że prawdopodobnie zaczniemy dzisiaj. Ci z Was, którzy czują się trochę mniej radośnie po poniedziałkowym porannym śpiewaniu, ucieszą się, wiedząc, że dziś rano nie będziemy śpiewać.

Nadrobimy to w środę małą recytacją psalmów. To znaczy, że wszyscy. Ale tak naprawdę dzieje się tak dlatego, że mamy dzisiaj mnóstwo rzeczy do omówienia za jednym zamachem z Ezdraszem, Nehemiaszem i Esterą.

Zanim jednak to zrobię, chciałbym przedstawić kilka ogłoszeń, które chcę przedstawić. Ci z Was, którzy są tu trochę wcześniej, słyszeli, jak śpiewam i tańczę na temat korzystania z Internetu i głosowania na ratusz w Starym Salem. Wiem, że dr Hevelon Harper wysłał w tej sprawie e-mail do wszystkich uczniów.

Pozwól, że zachęcę Cię do kontynuowania tego. 100 000 dolarów to nie byle jaka suma pieniędzy. I gdyby wszyscy studenci Gordona rzeczywiście od teraz do 17 maja głosowali za projektem renowacji ratusza w Old Salem, byłoby to prawdziwym dobrodziejstwem dla historii North Shore, a także zaangażowania Gordon College w ten projekt.

Nie jest to proces długi i wymagający. Wysłałem Ci e-mail, abyś mógł od razu otrzymać ten link. Ale wystarczy, że zamieścisz w kalendarzu małą notatkę, która będzie Ci przypominać, że każdego ranka będziesz to robić i przekazywać to także swoim znajomym.

Ponieważ będzie to naprawdę pomocne dla nas, Gordona i wydziału historii. Jest to także atut, szczególnie dla rozwoju Salem. Do pierwszego miejsca w tabeli brakuje nam obecnie zaledwie 3 punkty procentowe.

Zatem warto się poświęcić. Czy to nie fajne? Właściwie tydzień temu zajęliśmy pierwsze miejsce. Straciliśmy grunt pod nogami i dlatego śpiewam i tańczę.

W każdym razie w porządku. Poza tym, hej, tutaj wszystko jest proste. Egzaminy z makijażu, 7 i 8 maja, egzamin końcowy. Dziękuję Mary, że mi powiedziała, że jest o 8:00, a nie o 10:30, więc wszyscy nie przyszli o niewłaściwej porze.

Poza tym wszystko jest proste. Mam poprawiony egzamin. Z przyjemnością się dowiesz; Myślę, że nie ma w tej kwestii pytań dotyczących prawdy i fałszu.

To cały pakiet wielokrotnego wyboru. Cały pakiet wielokrotnego wyboru. Powiem tak: upewnij się, że korzystasz z materiałów dostępnych na platformie Blackboard do nauki.

Sara? Nie ma mapy. Licz swoje błogosławieństwa. Tak, Nicku? Mały esej, tak.

Jest to z mojej strony wyjątkowo samolubne, ponieważ muszę oddać wszystkie oceny w ciągu tygodnia od piątku, ponieważ potem wyjeżdżam z kraju na dwa tygodnie. Tym razem bez długich esejów. Miałeś okazję pisać długie eseje.

Mamy więc mały esej. Maryja? Z egzaminów, które zdaliśmy, czy z innych jednostek? W modułach od pierwszego do czwartego wszystkie pytania pochodzą z egzaminów, które rozwiązałeś bezpośrednio z tych egzaminów. Nie możesz tego przegapić.

I to jest 25% twojej oceny. Więc wykorzystaj to, żeby trochę podnieść ocenę. Ostatnia sekcja to ta, na którą uczniowie zawsze wpadają.

Dlatego mówię: idź i skorzystaj z materiałów do nauki, które są na Blackboard. Ostatnia sekcja dotycząca zysków będzie kolejną z nich. Który zysk to zrobił? Wpisz rzeczy. W porządku, więc naucz się tego.

To ci nie zaszkodzi. Tak, Trevorze? Więc o tym mówisz? Jasne, dokładnie. Dokładnie.

Tak. Czy mogę zobaczyć tutaj kolejną rękę? Sara? Odpowiedziałem na twoje. OK.

Esej będzie pochodził z sekcji, którą studiowaliśmy, czy też mieliśmy esej o zyskach? Esej będzie bazował na Twojej wiedzy ogólnej. Cii. To jeden z tych otwartych, w których jeśli powiesz coś inteligentnego, dostaniesz za to punkty.

Wiesz, że? Trochę tych prezentów. OK, są jeszcze jakieś pytania na egzaminie? Środowe zajęcia będą polegać na tym, że będziemy trochę śpiewać i rozmawiać o trzech mniejszych zyskach, którymi zajmiemy się dopiero w środę. A potem ostatnie 20 minut będzie oceną kursu, abyś wiedział, co zrobić ze środą.

Zachęć swoich przyjaciół, którzy trochę spali, aby przyszli na ewaluację kursu, ponieważ lubię poważnie podchodzić do tego, co wszyscy mówią o zajęciach, nie tylko ci, którzy byli wierni i przyszli. Choć oczywiście byłeś wierna przybyciu, więc Twoje jeszcze trochę poczeka. Ale proszę, pokaż się w tym celu.

To będzie świetne. Na początek poświęćmy trochę czasu na wspólną modlitwę.

Boże, nasz Ojciec Niebieski, jesteśmy wdzięczni, że jesteś z nami, że jesteś obecny, że idziesz z nami dzień po dniu.

Jesteśmy szczególnie wdzięczni, że gdy nie śpimy dziś rano i stoimy w obliczu – prawdopodobnie dla każdego z nas – tygodnia wypełnionego, być może przepełnionego sprawami do zrobienia, pomóż nam skupić wzrok na najpierw Ciebie, a potem pomóż nam skupić się na pracy w sposób, który będzie dla Ciebie produktywny i satysfakcjonujący. Modlimy się, abyśmy zachęcali się nawzajem. Prosimy Cię, Panie, szczególnie abyśmy byli razem z tymi, którzy borykają się z trudnościami i rzeczywiście pomagali i wspierali naszą modlitwą.

Ojcze, prosimy, abyś błogosławił nie tylko tych z nas, którzy są tutaj. Modlimy się za ogół studentów w Gordon. Ojcze, wiemy, że są tacy, którzy zmagają się z trudnościami, dlatego prosimy Cię o Twoją szczególną łaskę i czułą opiekę.

I Panie, pamiętajmy także o naszej potrzebie modlitwy za naszych przywódców i prosimy o mądrość wykraczającą poza ludzką mądrość, aby uporać się z tak palącymi, trudnymi i złożonymi kwestiami. Zwracamy się do Ciebie jako do Pana wszechświata i jesteśmy bardzo wdzięczni, że jesteś Panem naszego życia. Prosimy o to w imię dziękczynienia Chrystusa. Amen.

Dziś zajmujemy się judaizmem powygnąńczym, co oznacza, że odchodzimy od prorocत्व. Często problemem jest to, że ludzie utożsamiają Ezdrasza i Nehemiasza z prorokami.

Technicznie rzecz biorąc, nie są oni prorokami. Obaj są mężami stanu. A Ezra jest kapłanem i skrybą.

Ale gdy myślisz o prorokach, nie wrzucaj Ezdrasza i Nehemiasza do tej konkretnej grupy. Zatem, jeśli odpowiadasz na ostatni zestaw pytań, które będą na twoim egzaminie końcowym, a jednego nie znasz, nie zgaduj Ezdrasza i Nehemiasza, dobrze? Przypuśćmy, że jest to ktoś inny, ale nie Ezra i Nehemiasz, ponieważ oni nie będą jednymi z nich. W każdym razie właśnie do tego zmierzamy i porozmawiamy trochę o ogólnych okolicznościach historycznych, w które wpasowuje się każda z tych osób, a następnie o samych tekstach.

Zanim jednak to zrobimy, warto porozmawiać trochę o rodzajach źródeł, z których korzystamy, badając cały ten okres. Judaizm powygnąńczy oznacza po wygnaniu. To znaczy po powrocie ludzi.

Oznacza okres po 539 r. p.n.e. Gdzie więc znajdziemy wszystkie nasze rzeczy? Po pierwsze, mamy źródła biblijne. Ezdrasz i Nehemiasz są fascynujący.

Nawiasem mówiąc, w kanonie żydowskim, w Biblii hebrajskiej, są one zebrane w jedną księgę, prawda? Uważamy je za odrębne. Są razem w podejściu żydowskim. Jeśli chcesz myśleć szczególnie o Ezdraszu, trochę o Nehemiaszu, ale szczególnie o Ezdraszu jako o starożytnym odpowiedniku współczesnego stylu dokumentu, wiesz,

jeśli chcesz się czegoś dowiedzieć, idziesz do PBS, oglądasz film dokumentalny i ten dokument będzie zawierał wywiady i zarchiwizowane listy, być może kilka zdjęć i może mały klip przedstawiający to, tamto lub coś innego.

Ezra robi to samo bez wideo, więc opowiada pewne historie, włącza kilka listów i posiada dokumenty z dworu królewskiego.

Części Księgi Ezdrasza są także napisane w języku aramejskim. Przypomnij mi, co to jest aramejski? Kelly'ego. Powiedziałem Kelly, miałem na myśli Kerry.

Tak, to ten język był powszechnie używany na starożytnym Bliskim Wschodzie w tym konkretnym okresie, więc jest to język siostrzany hebrajskiego. Masz całkowitą rację i dlatego, gdy Ezra mówi o sprawach, które mają konsekwencje międzynarodowe, używa tego języka. Rozdziały od czwartego do szóstego są mniej więcej w języku aramejskim i zawierają pewne dokumenty.

Poza tym jest mnóstwo list. Nie ekscytują nas listy nazwisk i listy nazw miejscowości, ale są one niezwykle ważne dla tej powracającej społeczności. W ten sposób ustalasz swoją tożsamość.

Mówiliśmy o tym już w Księdze Rodzaju. Lud ustala swoją tożsamość za pomocą genealogii oraz wykazów imion i miejsc, w których ci ludzie zamierzają się osiedlić. Niezwykle ważne jest ustalenie tożsamości tych osób, które wracają z wygnania i lądują w miejscu, które budzi sprzeciw.

Ludzie wokół nich nie chcą ich tam, prawda? Dlatego niezwykle ważne jest, aby ustalili tożsamość. Dlatego czytasz tak wiele list nazwisk. Następnie mamy Aggeusza i Zachariasza.

Jeśli Pan pozwoli, będziemy o nich rozmawiać w środę. Esther, zrobimy to dzisiaj. Jest królową na zagranicznym dworze.

To fascynująca historia na wiele sposobów. Za chwilę do tego wrócimy. I w końcu naszym końcowym mniejszym prorokiem jest Malachiasz, a w środę zajmiemy się nim razem z Aggeuszem i Zachariaszem.

Mamy też źródła pozabiblijne, co warto odnotować. Herodot: ci z Was, którzy mieli do czynienia z doktorem Wickiem, prawdopodobnie czytali część Herodota, ponieważ bardzo zależy mu na tym, aby jego uczniowie czytali pierwotne źródła, a Herodot jest niezwykle ważnym greckim autorem i historykiem, który wiele nam mówi o okresie perskim i spotkaniach Grecji z Persją. I oczywiście jest to ważne z naszego punktu widzenia, ponieważ kiedy o tym czytamy, zwłaszcza w narracji Księgi Estery, możemy dostrzec pewne interesujące powiązania, jeśli chodzi o naturę króla.

Jeśli czytasz Esterę na dzisiaj, przeczytasz o królu Aswerusie. Cóż, jego greckie imię to Kserkses, a Herodot opowiada nam o Kserksesie. Konsultujemy się także z Józefem Flawiuszem, żydowskim historykiem.

Myślę, że dowiedziałeś się o nim wszystkiego, kiedy wzięłeś Nowy Testament od doktora Greena. Jest wspaniałym źródłem informacji na temat lat, które upłynęły między zamknięciem Starego Testamentu a otwarciem Nowego Testamentu, ale w swoich starożytnościach o Żydach sięga nawet dalej i wiele nam o tym mówi. A potem mamy perskie napisy.

Mamy również to, co prowadzi nas bezpośrednio do materiału archeologicznego. Nawiasem mówiąc, inskrypcje perskie są ogromnymi inskrypcjami kamiennymi. Cudowne rzeczy, które dają nam ciekawy materiał.

Pieczęcie urzędowe z imionami, papirusy, a także wśród tych napisów będą pieczęcie cylindryczne. Czytaliście o uszczelce cylindra Cyrusa, za chwilę odniosę się do tego nieco szerzej. Na zdrowie.

OK, jakieś pytania dotyczące źródeł? Krótki przegląd. To nie jest pytanie, OK. To kolejny z moich, wiesz, kiedy dotrzesz do British Museum, koniecznie go zobacz.

To jest w British Museum. Słynny cylinder Cyrusa. Rozmowy o dekrete Cyrusa nie tylko o odesłaniu Żydów do ich ziemi, ale wskazują, że miał on zmianę polityki.

Wiesz, do tej pory widzieliśmy, jak Asyryjczycy i Babilończycy zabierali ludzi na wygnanie i tak naprawdę przemieszczali ludzi i rujnowali ich tożsamość. Polityka Cyrusa jako Persa zmienia się i ma on zamiar przyjąć znacznie miłsze, jak można by rzec, podejście do grup ludzi, więc odsyła ich z powrotem na ich ziemię i każe im odbudować własne obiekty kultu. Oczywiście sprzyja to dobremu public relations, a wiele z tego to chwyt public relations.

Dzieje się tak nie tylko w przypadku Izraelitów i Żydów. Dokonano tego również w szerszym znaczeniu, ale w każdym razie oto nasz obraz cylindra Cyrusa. A teraz krótki przegląd, zanim przejdziemy do niektórych naszych tekstów na temat historii tego okresu.

Najpierw przypomnienia. To są daty, wiesz, tak sędzę. W 722 roku dowiedzieliśmy się, że Królestwo Północne przypadło Asyrii i już wtedy wielu Żydów zostało wygnanych.

W roku 612 Asyria, a w szczególności Niniwa, jako główne miasto Asyrii, upadnie pod panowaniem Babilonu. I oczywiście to za Babilonu i Nabuchodonozora świątynia żydowska zostaje zniszczona, a cała grupa ludzi zostaje wygnana. To oczywiście przygotowuje grunt pod powrót z wygnania, o co w tym wszystkim chodzi dzisiaj.

A teraz, jeśli chodzi o ważne osobistości w Imperium Perskim, wymienimy kilka nazwisk. Wiesz, zaznacz to w swoich notatkach. To nazwiska, które pojawią się na Twoim egzaminie.

Powiem ci to od razu. OK, Cyrus Wielki, ważna osobistość. To ten, o którym Izajasz mówił ponad 100 lat wcześniej, mówiąc, że Cyrus wyda dekret o odbudowie i przywróceniu Jerozolimy.

A potem oczywiście widzimy, że to się dzieje. Mamy więc powrót grupy ludzi do Jerozolimy, do Judy, aby wszystko odbudować. Jedną z rzeczy, które zobaczymy, gdy zaczniemy o tym czytać, jest to zapisane w Księdze Ezdrasza, rozdziały od pierwszego do szóstego.

To jeszcze przed czasem Ezry. Za chwilę powiem o tym trochę więcej. Tak więc, gdy Ezra o tym mówi, sam Ezra tego nie przeżywa.

Wraca, patrzy na historię i mówi, że to właśnie zrobił Cyrus. Nie martw się o Kambyzesa. Po prostu nawiązujemy tutaj pewne kontakty.

Swoją drogą to ciekawa postać. Nie wiem dokładnie, co się z nim ostatecznie stało. Najwyraźniej tak było i prawdopodobnie wiesz o tym tyle samo co ja, jeśli miałeś zajęcia u doktora Wicka, ale podobnie jak wszystkie inne osoby w imperium syryjskim, babilońskim, a teraz perskim, pomysł polegał na rozszerzeniu rządów na Egipt, ponieważ Egipt jest koszykiem chleba dla wschodniej części Morza Śródziemnego.

A Kambyzes był już w drodze. A kiedy wrócił, najwyraźniej dotarły do niego bardzo niepokojące wieści o uzurpatorze tronu. A to wszystko jest bardzo skomplikowanym, złożonym bałaganem.

Jednak ogólnie przyjmuje się, że Kambyzes popełnił samobójstwo w tym miejscu, w drodze powrotnej do Persji. Jego imperium, czy raczej jego panowanie, powinienem powiedzieć, zakończyło się bardzo szybko. A potem pojawia się Dariusz I.

Jest dla nas ważny. To on pojawi się w tekstach jako siła rządząca, kiedy świątynia zostanie faktycznie odbudowana. A więc ukończenie świątyni.

Wiesz, oni to zaczęli. Położyli fundamenty. Kiedy czytasz rozdziały od pierwszego do trzeciego Księgi Ezdrasza, wiesz o tym.

Ale potem wszystko się zatrzymało. Za chwilę porozmawiamy o tym więcej. Pod rządami Dariusza z wielu różnych powodów udało się wybudować tę świątynię.

Jednym z tych powodów jest to, że Aggeusz i Zachariasz, prorocy, zaczęli go naprawdę szturchać. Przyjrzymy się tym wskazówkom w środę. Innym powodem jest sugestia.

Dariusz potrzebował pomocy i wsparcia tamtejszej społeczności Żydów, ponieważ on także wywierał nacisk na Egipt. A jeśli masz ludzi na swojej granicy, dobrze jest mieć ich przychylnych sobie, a nie nieprzychylnych. A zatem, jeśli im pomaga, popycha ich i pozwala im odbudować świątynię, cóż lepszego zrobić? Wykonał świetną akcję PR.

To działa. W porządku, to działa. Następnie mamy osobę, którą Herodot nazywa Kserksesem.

Tekst biblijny nazywa go Aswerusem. To ta sama osoba. Pamiętaj, że ci goście mają perskie imiona.

I nie zawsze łatwo jest dokonać transliteracji z alfabetu perskiego i wymowy perskiej na z jednej strony język grecki, a z drugiej strony na język semicki, jakim jest hebrajski. Nie wszystkie litery zawsze tam są. Zatem hebrajski wymawia się Ahaswerus.

A w H, sh , OK, Aswerusie, słysząc trochę tego, co jest w Kserksesie, Khi. Doktor Hildebrand potrafił mówić po grecku o wiele lepiej niż ja. W każdym razie jest to ta sama osoba.

A wszystko to wywodzi się tam od perskiego imienia. Estera jest tutaj główną osobą, więc wrócimy i będziemy dużo rozmawiać o Kserksesie. Herodot opowiada nam, jak brzydką, lubieżną i brutalną osobą był Kserkses.

I widzisz to podczas czytania, szczególnie w pierwszym i następnych rozdziałach Księgi Estery. No cóż, w końcu mamy Artakserksesa, pod którego rządami Ezdrasz i Nehemiasz faktycznie pracują, żyją i wykonują swoją pracę. Więc jeszcze raz zauważcie, że kiedy Ezra pisze o wcześniejszych sprawach, nie jest tak, że jest na scenie.

W tym momencie kręci swój dokument, ok? Jakież pytania na temat historii? Czy muszę to mówić jeszcze raz? Cyrus, Dariusz, Kserkses i Artakserkses. Poznaj ich. Zobaczysz pytanie na egzaminie.

Sara? Nie, to jedno z tych interesujących wyzwiań, gdy Księga Daniela wspomina o Dariuszu Medie. To inna osoba, ok? To ktoś, kto funkcjonował przed Cyrusem Wielkim lub jest Cyrusem Wielkim. Zwykle myślę, tak jak powiedziałem pewnego dnia na zajęciach, z około 65, 70% pewnością, że ci dwaj mogą być tą samą osobą.

Ale to nie ta sama osoba, co Dariusz I. Jest wiele interesujących kwestii związanych z powstaniem Dariusza I. To zupełnie inny obraz. Tak, Trevor. Artakserkses będzie królem, szczególnie pod rządami których mamy posługi Ezdrasza i Nehemiasza.

A to ważne, bo ci dwaj są głównymi postaciami na dworze Artakserksesa. Podczaszy Nehemiasza. Ezra jest dość znaczący.

Pozwólcie, że powiem tylko, że ponieważ nalegam lub idę trochę dalej w waszej kwestii, bardzo interesujące jest to, że macie pokolenie po wyniesieniu Estery i Mardocheusza na zastępcę dowódcy i Żydów, zagrożenie dla Żydów zdusił, że w ciągu jednego pokolenia, a właściwie jeszcze mniej, powstają dwie osoby tak ważne na perskim dworze. To prawie tak, jakby dostali ulgę, a Mordechaj utorował drogę do czegoś, co może zrobić ta pozostała dwójka. Jahwe, Ro.

Powody, dla których Dariusz mógł pozwolić im na ukończenie świątyni. Tak, po pierwsze, prorocy ich po prostu szturchają. Więc to nie jest Dariusz.

Po prostu udaje im się to zrobić, ponieważ masz te dwa prorocze głosy, które naprawdę ich popychają. A po drugie, Dariusz robi politycznie mądrą rzecz. To strategia z jego strony.

Dobra. Dobra. Tutaj zaczynamy myśleć o tym, co Ezra mówi w rozdziałach od pierwszego do szóstego.

I wiem, że mówiłem to już dwa razy, ale powtórzę jeszcze raz. Ezra patrzy wstecz, historycznie. To jakby ktoś teraz pisał historię I wojny światowej. Mniej więcej w tym przedziale czasowym, prawda? Patrzy wstecz.

Kiedy to robi, przechodzi przez kilka ważnych rzeczy. A przede wszystkim mamy edykt Cyrusa. To faktycznie ustanawia pewne ważne powiązania z tym, co mamy w Kronikach, Drugiej Księdze Kronik, ponieważ w zasadzie to się powtarza.

Tak mówi Cyrus, król Persji: Pan, Bóg nieba, dał mi wszystkie królestwa ziemi. Poleciał mi zbudować mu świątynię w Jerozolimie. Niech każdy z jego ludu będzie z nim jego Bóg i niech pójdzie do Jerozolimy i Judy i zbuduje świątynię Pana, Boga Izraela, Boga, który jest w Jerozolimie.

Pomysł Cyrusa jest taki, i nie jest to tylko pomysł Cyrusa, to rodzaj starożytnej bliskowschodniej koncepcji, że określone miejsca miały określonych bogów. I dlatego wydaje ten edykt, aby wszystkie te ludy mogły wrócić na swoje miejsca. To dotyczy Jerozolimy.

A mieszkańcy każdego miejsca, gdzie nie będzie ocalałych, mają mu dostarczać srebro i złoto, towary i bydło. Czy to brzmi jak interesująca analogia do czegoś, co już

znamy? Co się stało, gdy ludzie opuścili Egipt? Poszli dobrze zaopatrzeni, prawda? W pewnym sensie należy to postrzegać jako drugi exodus, ok? Nastąpiło wyjście z niewoli w Egipcie. A gdy odeszli, Izraelici wyszli bogaci.

Tutaj, oni wychodzą z wygnania, wychodzą z wygnania i wracają do ziemi, do której Bóg przymierzył, że będą mieli, ten sam wzór jest ustalony. Ciekawy. Cóż, taki jest edykt Cyrusa.

Mamy kilku powracających, których wymieniliśmy tutaj. Interesująca liczba, werset 64 rozdziału drugiego, 42 360. Jest mnóstwo fascynujących zagadnień związanych z liczbami, ale nie będę się w nie zagłębiał.

Weź udział w dalszym kursie Starego Testamentu, podczas którego skupimy się na niektórych z tych rzeczy. Jeśli porównasz te liczby z 52. rozdziałem Jeremiasza, wydadzą się trochę duże. Myślę jednak, że jest ku temu kilka powodów.

Poznaj nazwiska przywódców. Poznaj nazwiska przywódców, dobrze? Flaga egzaminacyjna, poznaj nazwiska liderów. Szeszazar jest pierwszy.

Jest wspomniany dwukrotnie w Księdze Ezdrasza. I wydaje się być kimś w rodzaju wybitnej osoby. Ale z jakiegoś powodu traci tę dumę na rzecz następnych dwóch, jasne? Kolejne dwa to te, które będą ważniejsze w dłuższym okresie.

To oni będą wspomnieni także u Aggeusza i Zachariasza. Zorobabel to osoba będąca potomkiem dynastii Dawida. Reprezentuje więc linię królewską.

Jeszua lub Jozue, w niektórych waszych tekstach zobaczycie to jako Jeszua, to samo imię, Jeszua Jozue, będzie osobą reprezentującą linię kapłańską. Zatem linia królewska i linia kapłańska to dwa główne obszary zainteresowania. I oczywiście zobaczymy, jak oba te imiona wielokrotnie pojawiają się u proroków, których będziemy studiować.

Niestety, kiedy już założą fundamenty i zbudują ołtarz, spotykają się z pewnym sprzeciwem. Zauważcie, że wrócę szczególnie do rozdziału trzeciego. Jeszua, to jest werset drugi i Zorobabel zaczął budować ołtarz Pana Boga, aby składać ofiary całopalne.

W wersecie czwartym, zgodnie z tym, co napisano, obchodzili Święto Namiotów. Robią te wszystkie wspaniałe rzeczy. Budują fundamenty, werset 10.

Kiedy kładli fundamenty świątyni, byli tam kapłani ze swoimi szatami i trąbami i śpiewali Panu i było to chwalebne świętowanie. W wersecie 12 starsi kapłani, którzy widzieli dawną świątynię, głośno płakali. Mogli płakać, bo był to tak marny wysiłek, a może po prostu płaczą, bo trwa odbudowa.

Oczywiście najbardziej smutne jest to, że przestali budować. Rozdział czwarty, werset pierwszy, rzeczywiście mówi o opozycji.

Kiedy wrogowie Judy i Beniamina usłyszeli, że wygnańcy budują świątynię, powiedzieli: pomóżmy ci, ponieważ świętujemy, poświęcamy się i robimy to samo, co ty. Dlaczego odmówiono? Dlaczego wrogowie Judy i Beniamina przyszli i powiedzieli: Chcielibyśmy wam pomóc? Dlaczego ci ludzie są tak ekskluzywni i nie pozwalają im pomóc? Nie brzmi to dla mnie zbyt PC i wielokulturowo. Co tu się dzieje? Trevora.

Zepsuliby ich. W jaki sposób mieliby ich zepsuć? Tak, to są ludzie, którzy mieszkają na tej ziemi, prawda? Pamiętacie nasz problem Samarytanina? Od 2 Królów 17, aż do 2 Królów 17, gdzie tamtejsi ludzie w pewnym sensie oddają cześć Jahwe, ale nauczał ich kapłan z Betel, więc pozostawia trochę wątpliwości pod względem autentyczności. Ale wciąż także wszystkich bogów, których sprowadzili.

Mamy więc cały ten bałagan zwany synkretyzmem. To znaczy, oni to pamiętają. I dlatego, kiedy mówią, że czciliśmy waszego boga, cóż, tak naprawdę niekoniecznie wiedzą, kim był ten bóg i co tak naprawdę się z tym wiązało.

Dlatego i dlatego Trevor powiedział, że by to zepsuli. Byłby to kolejny miszmasz materiałowy. Mamy więc do czynienia z takimi rzeczami i mamy także samarytańską opozycję, OK? Obydwa dotyczą tego samego rodzaju problemów.

Teraz muszę to powiedzieć. Kiedy czytasz rozdział czwarty Księgi Ezdrasza, nie tylko jest mowa o opozycji w czasach, gdy od razu mieli z tym kłopoty, ale także opisuje całą falę opozycji aż do panowania Artakserksesa. OK, więc rozdział czwarty jest interesujący, biorąc pod uwagę nasz dokument, prawda? Mamy film dokumentalny.

W samym środku tego filmu dokumentalnego utknęło to szeroko zakrojone podejście, które obejmuje okres około 100 lat, a potem powróci i skupi się na niektórych rzeczach, które miały miejsce wcześniej. Wreszcie rzeczywiście udaje im się odbudować świątynię. Rozdział szósty – ukończyli, świątynia została ukończona, werset 15 – trzeciego dnia miesiąca Adar, w szóstym roku panowania króla Dariusza.

Lud Izraela z radością świętował poświęcenie domu Pańskiego. Instalują księży i wiecie co? Obchodzą Paschę. Nie ma w tym nic dziwnego, bo pamiętajcie, ilekroć miała miejsce reformacja, jakie święto jest obchodzone? Pascha.

Pascha oznacza ich wyjście z Egiptu. Pascha oznacza odkupienie. Pascha oznaczała panowanie Ezechiasza.

Pascha oznaczała panowanie Jozjasza. Masz to również tutaj. Nic więc dziwnego, że to świętowali.

Zrobimy sobie przerwę od Ezry, bo dzisiaj lecimy chronologicznie. Przyjrzelśmy się teraz wydarzeniom od 539 do 516, OK? Następnym razem, gdy Ezra poruszy temat w rozdziale siódmym, będzie to mniej więcej rok 465, a pomiędzy nimi mamy cudowną opowieść o Esterze. Teraz zrobimy Esther trochę inaczej.

Będziemy robić Esterę na zdjęciach. Esther w dziełach sztuki, które w pewnym sensie wybrałem ze wszystkich tych wspaniałych stron internetowych zawierających dzieła sztuki biblijne. Byłeś kiedyś na któryś z nich? Są fascynujące.

Ci z Was, którzy studiują sztukę, zapoznajcie się z nimi. Istnieją wspaniałe, wspaniałe przykłady wolnej sztuki, a ja właśnie wybrałem kilka z nich. Tak się składa, że jest to zwój Tory.

Estera jest jednym z pięciu zwojów czytanych podczas najważniejszych świąt, prawda? Małe zwoje, które znajdują się na końcu Biblii hebrajskiej, ale jak się zaraz przekonamy, jest to niezwykle ważna księga. Możemy po pierwszym przeczytaniu o tym przeczytać po prostu jako dobrą historię, a jest to wspaniała historia. Za chwilę opowiem o literaturze zawartej w tej historii, ale zawiera ona pewne głębokie prawdy teologiczne, dobrze? Oni to przeczytali.

Co ciekawe, Majmonides, niezwykle ważny uczony żydowski żyjący w XII wieku, stwierdził, że gdyby zniknęły wszystkie księgi Biblii hebrajskiej z wyjątkiem Tory i Estery, to by wystarczyło. Czy to nie interesujące? Teraz zobaczymy dlaczego, przynajmniej mam nadzieję, że zobaczymy dlaczego. Kontynuujmy trochę.

Oto Święto Aswerusa, rozdział pierwszy, a o rozdziale pierwszym powiem za chwilę więcej. To, co dzieje się w rozdziale pierwszym, jest fascynującym rozdziałem, ale to, co robią Asverus i Kserkses, tak naprawdę nie tylko się popisuje, on popisuje się. 180 dni, jest napisane, że urządza ucztę za ucztą za ucztą i wszyscy na nią przychodzą, a on ich karmi, pije, je, je i pije. Nawiasem mówiąc, hebrajskie słowo oznaczające ucztę, czyli miszte, pochodzi od rdzenia oznaczającego napój.

Tak więc dzieje się tutaj wiele rzeczy, ale o to chodzi. Został królem w 486 r. Ci z Was, którzy uczęszczali na zajęcia u doktora Wicka, co Kserkses robi w ciągu trzech lat od 486 r.? Kieruje się na zachód, prawda? Ma na oku tę krainę za Morzem Egejskim, Grecję i prawdopodobnie to, co robi z tą całą ucztą, która ma miejsce w pierwszym rozdziale Księgi Estery, to uzyskanie wsparcia, aby mógł zebrać armię, która będzie mogła przemaszerować przez Azję Mniejszą, obozować w Sardes, przeprawić się przez Hellespont i przejmij Grecję.

To mała śliwka, a on tego chce, żeby to mogło być częścią tego, co się dzieje. Oczywiście, dzieje się kilka interesujących rzeczy, jeśli chodzi o literaturę tego rozdziału. Przyjrzyjmy się niektórym z nich.

Ten rozdział naśmiewa się z perskiego dworu. Mam nadzieję, że to oglądałeś. Wszystkie te listy nazwisk i bogactwa to tylko wulgaryzmy.

Może po angielsku nie zrozumiecie tego aż tak bardzo, ale w pierwszym rozdziale hebrajskiego Księgi Estery jest po prostu za dużo słów. Nawet same słowa, są takie, których nie widać nigdzie indziej. Próbuje więc po prostu powiedzieć, jak bardzo przesadzona jest ta cała produkcja, ale jest jeszcze zabawniej.

Czy zauważyłeś to? Mamy tu do czynienia z co najmniej czterema ironiami losu. Właściwie trzy ironie i trochę dobrego poczucia humoru. Przede wszystkim, kiedy Kserkses eksponuje swój dwór, chce pokazać także swoją żonę.

Czasownik jest dominujący w obu tych sytuacjach. Oczywiście, co robi Washti? To kolejna nazwa, którą musisz znać na egzaminie. Co robi Washti? Ona odmawia. Nie zostanie pokazana, zwłaszcza że Hebrajczycy i rabini sugerują, na podstawie sposobu, w jaki czytają hebrajski, że prosił ją, aby przyszła na tę pijacką męską ucztę tylko w koronie i niczym więcej.

Tak czy inaczej, ona nie chce przyjść. I oczywiście, kiedy Kserkses się zdenerwuje i będzie się zastanawiał, co powinien w tej sprawie zrobić, mówią, że teraz zostanie wyrzucona z dworu, więc to, czego właśnie odmówiła, wymaga dekretu królewskiego, aby dokonać to pewne na zawsze. To wielka ironia losu, dobra część historii.

A potem, oczywiście, drugą rzeczą, o którą martwią się wszyscy przywódcy, jest to, że stanie się to wiedzą publiczną i wszystkie kobiety zbuntują się przeciwko swoim mężom i tak dalej, i tak dalej, i tak dalej, i tak dalej, ale one wydać dekret publiczny podający informację do wiadomości publicznej. Mam nadzieję, że widzisz w tym humor. Mam na myśli, że cała narracja, zwłaszcza ten pierwszy rozdział, naprawdę naśmiewa się z Persji.

To naśmiewanie się z bogactwa i, szczerze mówiąc, głupoty.

Po trzecie, aby mężczyźni mogli rządzić swoimi domami, potrzebny jest publiczny dekret. Tak mówi dekret publiczny.

I wreszcie, wszystkim tym wspaniałym służącym, siedmiu parom, dwóm parom siódemek, udało im się, jak już zauważyłem, eskalować problemy domowe Kserksesa w kryzys państwowy, a my powinniśmy się z tego uśmiechać i śmiać. Naprawdę tak jest, ale spójrz, oto ciemna strona tego wszystkiego. To zabawne wprowadzenie do czegoś, co będzie naprawdę, naprawdę brzydkie, ponieważ kiedy zobaczymy, jak perski dwór działa zgodnie z kapryсами doradców króla, przygotowuje to grunt pod bardzo paskudny zwrot, gdy na scenie pojawia się Haman.

Teraz, oczywiście, dzięki Bożej opatrności, wszystko to zostanie unieważnione, ale wcześniej niż pojawi się pewna niepewność, niepokój i rozpacz ze strony ludności żydowskiej w całym imperium. OK, ale upewnij się, że sobie z tym poradziłeś. Nie możesz po prostu przebrnąć przez rozdział pierwszy i przegapić zawartego w nim humoru.

Powinniśmy zobaczyć ten humor. Ups, zapomniałem tytułu; tam jest. Cóż, jak wiecie, kiedy Waszti zostaje zakazana, pojawia się Esther.

Swoją drogą, czyż nie jest to wspaniałe przedstawienie? To jest typowe europejskie malarstwo z XVII wieku. Chyba Esther nie wyglądała zupełnie tak, prawda? Ona ma prawdopodobnie około 14 lat, a ja, cóż, w każdym razie wydaje mi się, że Esther nie wyglądała całkiem tak. Ale oto historia, jak wiecie.

Waszti został zakazany, Kserkses pamięta, że miał kiedyś żonę, więc wyruszają na poszukiwanie wszystkich pięknych kobiet, najpiękniejszych kobiet w imperium. Wśród uczonych istnieje wiele wątpliwości co do tego, czy Estera i Mardocheusz powinni byli postawić ją w sytuacji, w której w zasadzie byłaby obiektem seksualnym dla króla. Ale jeśli przeczytasz uważnie tekst, dowiesz się, że nie mieli wyboru.

Nie mieli wyboru. To jest łapanka i to łapanka na królewski harem. I tak zostaje porwana, a jak wiadomo, podoba się królowi.

Mardocheusz, który był jej kuzynem, bardzo uważnie czuwa dzień po dniu. Jest na dziedzińcu przed pałacem i upewnia się, że ze swoim byłym podopiecznym wszystko w porządku. Została zidentyfikowana, i tu jest jeszcze jedna ważna kwestia: została zidentyfikowana jako sierota i Żydówka.

Obie osoby z zewnątrz, marginalizowane, a jednak tutaj została sprowadzona w sam środek. Porozmawiaj o tym przez taki czas, dobrze? To jest Boża opatrność, która doprowadziła ją do tego miejsca. Z najbardziej nieprawdopodobnych okoliczności tożsamość Mardocheusza jest równie ważna.

Z jakiego plemienia pochodzi? Benzoes. Dlaczego to jest ważne? Czy mieliśmy pierwszego króla Izraela z pokolenia Beniamina, imieniem Saul? Prawdopodobnie. Jest to niezwykle ważne, ponieważ będziemy teraz odwiedzać pewne niedokończone sprawy.

Jaki był drugi powód, dla którego Saul utracił władzę królewską? Wiem, że to było dwa miesiące temu. Jak, do cholery, masz to pamiętać, Sarah? Tak, nie postępuje zgodnie z poleceniem Pana, aby pozbyć się wszystkich rzeczy Amalekitów i zabić króla Agaga. Czyim potomkiem jest Haman? Facet z Agag, to facet z Agag, prawda, prawda? Potomek Agaga.

Nie myślcie ani przez chwilę, że i tu nie są powiązane jakieś wątki literackie, bo Mordechaj z pokolenia Beniamina zakończy jakąś sprawę, którą Saul powinien był już dawno załatwić, co ciekawe. Cóż, w każdym razie mamy już to wszystko, a następnie musimy powiedzieć jeszcze jedną rzecz na temat powiązań Estery i Mordechaja. Tak, Trevor.

Przepraszam, czy wszyscy są Saul i? OK, to Saul, więc wybaczenie, to Saul, plemię Beniamina, z długą linią rodową, aż do Mordechaja. To Agag, król Amalekitów, jego rodowód sięga aż do Hamana. Powinienem iść w innym kierunku.

Prosto do Hamana. Tak, dobrze, dzięki. Cóż, wkrótce po przeniesieniu Estery do haremu Mordechaj robi coś bardzo ważnego.

Co to jest? Cóż, siedzi w bramie. Co on słyszy, Kate? Tak, spisek mający na celu odebranie życia królowi. Nawiasem mówiąc, Aswerus ostatecznie zginął w wyniku zamachu.

Po prostu nie było to w tym konkretnym momencie. Mordechaj słyszy tę intrygę. Mówi o tym Esterze, a Estera ostrzega króla, a dwaj goście, którzy to planowali, rozwiązali to. Imię Mardocheusza zapisane jest w kronikach.

A potem co zrobisz? To samo na końcu rozdziału drugiego. Co widzisz dalej? Rozdział trzeci zaczyna się od Hamana, prawda? Wywyższenie Hamana. Teraz jest pięć lat później.

Nie powiedziano nam tego od razu, ale gdy czytasz resztę rozdziału, dowiadujemy się, że minęło pięć lat, a Mardocheusz, oczywiście, nigdy nie został uznany za uratowanie życia króla. Zamiast tego wyniesiono Hamana na drugie miejsce w królestwie. Jakie będzie nasze następne zdjęcie? Jak to się dzieje, że Estera musi stanąć przed królem? Cóż, jest kilka pośrednich szczegółów, prawda? Nie mogłem znaleźć zdjęcia Hamana, na którym wszyscy się mu kłaniają, ale Haman ma dość ekspansywne ego, więc chce i postanawia, że wszyscy muszą się mu kłaniać.

Mordechaj tego nie robi i możesz podać wiele powodów, dla których może to być prawdą. Mordechaj mógłby tego nie zrobić, bo, szczerze mówiąc, jego duma została zraniona, ponieważ nie został rozpoznany, a oto Haman. Jednakże istnieje również możliwość, że oddanie pokłonu Hamanowi byłoby czymś, czego Mardocheusz, jako dobry Żyd, nie zrobiłby, ponieważ zawarte tam słowa oznaczają pokłon przed nim, co wiązać się może z jakimś rodzajem kultu.

Jak wiecie, Haman złości się z tego powodu i dlatego zamiast wyładować się na Mardocheusza, wyzywa lub planuje wyładować się na całej populacji żydowskiej,

która wydaje się obecnie dość liczna. Oto interesująca rzecz: pozwól, że przeciągnę dla ciebie mój tekst. Ezdrasz, Nehemiasz, Estera, Hiob.

Zobaczmy, czy uda mi się go znaleźć dość szybko. Kiedy Haman udaje się do króla i prosi o pozwolenie na dokonanie tego podłego czynu, mówi, co następuje. Jestem w rozdziale trzecim, wersecie ósmym.

Są ludzie rozproszeni i rozproszeni wśród ludów we wszystkich prowincjach Twojego królestwa, którzy trzymają się osobno. Prawda, prawda? To jest prawda. Zwróć uwagę, że Haman jest bardzo podstępny.

Zaczyna od tego, co jest prawdą, a potem po prostu trochę przekręci i robi z tego naprawdę okropne kłamstwo. Ich zwyczaje różnią się od zwyczajów wszystkich innych ludzi i nie przestrzegają praw króla. To właśnie zaczyna być niepokojące.

Jedynym tego przykładem jest oczywiście to, że Mardocheusz nie pokłoni się Hamanowi, ale to zbiorcze oskarżenie oznacza, że są zdrajcami, a król ma wówczas pełne prawo i byłoby mądre, podobnie jak Haman doradzając mu, aby skrzywdził cały naród. Tolerowanie ich nie leży w najlepszym interesie króla. Jeśli król uzna to za słuszne, niech zostanie wydany dekret o ich zniszczeniu.

A teraz kolejna fascynująca rzecz, którą trochę wyjaśnię, ponieważ jest dla mnie bardzo interesująca. Używa tutaj tylko jednego słowa. Niech zostanie wydany dekret, aby ich zniszczyć.

Fascynujące jest to, że hebrajskie słowo oznaczające zniszczenie, l'abed , jeśli zostanie trochę zmodyfikowane, może oznaczać zniewolenie. Podpisałeś umowę, co się dzieje? Sugeruję, że nie wiemy tego na pewno, ale sugeruję, że być może Mordechaj, gdy przemawia w obecności króla, mówi: zniewol ich. Innymi słowy, uczynimy je podobnymi do tego, co mieliśmy w czasach egipskich, dawno temu.

Będzie to kolejna analogia, jeśli to prawda. Jeśli on tak mówi, a potem on mówi, a ja włożę do skarbca królewskiego 10 000 talentów srebra, żeby ludzie mogli zająć się tą sprawą, a ty mówisz: czy naprawdę nie naciągasz tego trochę? No cóż, może, ale może nie. Zauważ, że król się z tym zgadza.

Kiedy Mardocheusz wydaje dekret, ten dekret mówi: zniszcz, zabij i unicestwij, werset 13, trzy słowa: zniszcz, zabij i unicestwij. Poprosił króla tylko o jedną rzecz, która ponownie może oznaczać zniewolenie. Dlaczego uważam, że to działa? To nie jest mój pomysł, przejąłem go od kogoś innego.

Ale Estera, kiedy w rozdziale siódmym zwraca się do króla z apelem, zwróćcie uwagę na to, co mówi. Werset czwarty: Ja i mój lud zostaliśmy sprzedani. Pamiętajcie o wszystkich pieniądzach, które zostaną przeznaczone. Ja i mój lud zostaliśmy

sprzedani na zniszczenie, rzeź i zagładę. Gdybyśmy zostali po prostu sprzedani jako niewolnicy, milczałbym.

Zatem znowu, jeśli chodzi o sprzedaż i niewolnictwo w przeciwieństwie do zniszczenia, może tu mieć miejsce interesująca gra słów. Czy to ma dla ciebie sens? Być może, to znaczy, nie próbuję wybielać Kserksesa, ale może nam to dać trochę zrozumienia, dlaczego się na to zgadza. Haman tak naprawdę nie mówi mu o zamiarach Hamana, ponieważ zamiar Hamana pojawia się jedynie w dekrete: niszczyć, zabijać i unicestwiać.

I oczywiście, kiedy dekret zostanie wydany, Mardocheusz będzie w worze i popiele. Jest przed pałacem. Estera o tym słyszy.

Próbuje dać mu trochę ubrań, żeby się odpowiednio ubrał. A on mówi: nie, nie rozumiesz, co się dzieje. Apeluje do niej, aby zwróciła się do króla.

I oczywiście, jaka jest klasyczna linia Esther? Na taki czas jak ten. Rozdział czwarty, werset 14. Jeśli w tej chwili będziesz milczeć.

Teraz następna klauzula jest tłumaczona jako oświadczenie w Twoim NIV. Może to być również pytanie. Pozwólcie więc, że przeczytam to najpierw jako oświadczenie.

Jeśli w takiej chwili będziesz milczeć lub będzie ci przykro, ulga i wybawienie dla Żydów nadejdzie z innego miejsca, ale ty i rodzina twojego ojca zginiecie. Pozwól, że przeczytam to jako pytanie. Jeśli w tym czasie zachowasz milczenie, czy ulga i wybawienie nadejdą z innego miejsca? Ty i twoja rodzina zginiecie.

Inaczej mówiąc, wszyscy Żydzi to dostaną. A ponieważ jest Żydówką, zostanie to odkryte, mimo że jest na dworze królewskim, bo prawdopodobnie będzie wystarczająco dużo zdrajców, skoro już wiedzą, że Mardocheusz jest Żydem, i to również zakończy jej kres. Sugeruję, że Mardocheusz tak naprawdę niekoniecznie mówi, że Bóg wzniesie wybawienie i obdarzy ją potencjałem, ale mówi, że zginiecie.

I być może nie ma już innej nadziei dla Żydów. A potem idzie dalej i mówi: kto wie, ale na taki czas jak ten doszedłeś do pozycji królewskiej. Estera zgadza się więc pościć przez trzy dni.

To całkowicie drastyczny post, żadnego jedzenia i picia. A potem mówi na końcu w wersecie 16, że gdy to się stanie, pójdę do króla, chociaż jest to sprzeczne z prawem. Twój NIV to tłumaczy: jeśli zginę, zginę.

Można to również przetłumaczyć jako: kiedy ginę, ginę. Mogliśmy to więc przeczytać, ponieważ żadne z nich nie miało wielkiej nadziei, że coś się wydarzy. A jednak zauważcie, że mimo to ona to robi, udaje się do króla i apeluje do niego.

A jak wiecie, Kserkses wyciąga do niej berło. Następnie prosi Hamana i Kserksesa, aby przyszli na ucztę lub bankiet. Nawiasem mówiąc, nie musisz tego czytać w tym negatywnym Pawle, który właśnie na to nałożyłem, ale są to również możliwe odczytania, równie możliwe.

Prawdziwym kluczem jest to, że ona jest pod Bożą opatrnością w tym miejscu w tym czasie. Rozumiemy jednak ich poczucie nadziei lub nie, że była tam w tym miejscu w tym czasie i właśnie dlatego Żydzi na przestrzeni dziejów postrzegali Esterę jako tak ważną księgę. Uznają, że niezależnie od tego, jak okropne były okoliczności, a tak na marginesie, przez 2000 lat, sytuacja narodu żydowskiego była naprawdę, naprawdę straszna, często za sprawą Kościoła.

Ale czytają Esterę i uznają, że w Esterze mają Boga, który rzeczywiście wybawia swój lud. Cóż, wróć do tego za chwilę. Estera wydaje ucztę dla króla i Hamana.

To pierwszy z dwóch. Nawiasem mówiąc, cała ta książka składa się z par. Cała książka składa się z par.

Pary słów, pary przykładów, pary bankietów. I oczywiście zraża króla, gdy ten mówi: „Oddam ci nawet połowę mojego królestwa”. A ona mówi: nie, po prostu przyjdź na inny bankiet.

A co się dzieje w międzyczasie? Jaka jest następna historia, część historii? Rozdział szósty. Jest to całkowicie dzieło Boga. Trevora.

Tak, ale on by zbudował... Buduje, tak, buduje szubienicę, to prawda, bo jest trochę zdenerwowany, kiedy wraca do domu po uczcie, widzi Mardocheusza, znowu jest zły. Ale coś innego dzieje się na początku rozdziału szóstego i jest to całkowicie dzieło Boga. Przy okazji, powiem tylko tyle.

Gdybyś był na miejscu Estery i Mordechaja, planowałbyś jak szalony, prawda? Jak będziemy nad tym pracować? Jak ujawnimy plan Hamana? Jak uszczęśliwimy króla? Jak, jak, jak? A wszystkie ich intrygi z ludzkiego punktu widzenia są konieczne. Ale w opatrności Bożej, Maryjo, co się stanie? Tak. Król cierpi na bezsenność dokładnie w odpowiednim momencie.

I tak, oczywiście, wszystkie niesprawiedliwości związane z tym, że Mardocheusz nie został nagrodzony pięć lat wcześniej, teraz król o tym słyszy. Bo nie ma nic bardziej usypiającego niż kroniki dworskie, a on spodziewa się, że to one go uspią. Ale zrobią to dopiero po ujawnieniu ważnej kwestii.

I tak, oczywiście, jak znacie tę historię, mamy kolejne wydarzenie. Następnego ranka Haman przychodzi wściekły na sąd, bo oczekuje pozwolenia na powieszenie. Mordechaj na szubienicy, którą właśnie zbudował.

A król, który zawsze zabiera głos pierwszy, pyta: co należy zrobić dla osoby, którą król chce uhonorować? Nawiasem mówiąc, niektórzy sugerują, że powodem, dla którego król nie wymienia w tym momencie Mardocheusza imienia, jest to, że król może być trochę nastawiony na Hamana. I sprowadzi Hamana na prawdziwy upadek, sprawiając, że Haman pomyśli, że to będzie Haman, którego król będzie chciał uhonorować. W każdym razie Haman wymienia całą tę rzecz: szata królewska, koń królewski z koroną królewską, parady przez miasto i krzyczy: to jest osoba, którą król pragnie uhonorować.

I dlatego Haman musi to zrobić dla Mardocheusza, co jest całkowicie upokarzające. Ale ma czas na powrót do domu dopiero po tym, jak został całkowicie upokorzony, kiedy, jak wiadomo, zaciąga się go z powrotem na drugi bankiet. I właśnie w tym momencie Estera ujawni tożsamość perfidnej osoby, która próbuje pozbyć się całej rasy żydowskiej.

Ale zwróć uwagę na to stwierdzenie w wersecie czwartym rozdziału siódmego, które czytałem dla ciebie wcześniej. Gdybyśmy tylko zostali sprzedani jako niewolnicy, byłoby to do zniesienia. Ale ta osoba chce zniszczyć, zabić i unicestwić mój lud.

W porządku. Tylko krótka notatka. Niektórzy ludzie często mówili, że cała ta historia z końmi w koronach jest nieco niezwykła.

Ale wiesz co? Tutaj mają herb. Sposobem na ozdabianie królewskich koni było nałożenie na nie małej korony. W porządku, zaczynamy.

Haman będzie błagał Esterę o litość. I oczywiście w tym samym czasie król, który trochę wyszedł na zewnątrz, aby dać upust emocjom, wraca i myśli, że Haman ma zamiar molestować Esterę. I to jest ostatnia kropla.

I Haman zostaje wyprowadzony i stracony. Tylko kilka rzeczy, żeby to połączyć. A tak przy okazji, muszę również powiedzieć, że podczas czytania reszty księgi, rozdziałów ósmych do tego bardzo krótkiego rozdziału 10, Mardocheusz zostaje wyniesiony do pozycji, w której znajdował się Haman.

Zatem role te uległy znacznemu odwróceniu. Dekret wydany w celu unicestwienia Żydów zawiera kontrdekret napisany w dokładnie tym samym języku. Czytając rozdział dziewiąty, być może byłeś trochę przerażony obrzydliwą ilością morderstw, których dokonali Żydzi.

Powinieneś być. Dopóki nie uświadomisz sobie, że zgodnie z dekretem działali w samoobronie. To naprawdę pokazuje nam, jaki jest rozmiar nienawiści antyżydowskiej, która była widoczna w tamtym okresie w imperium.

Bo jeśli pomimo tego drugiego dekretu nadal macie całą masę ludzi, którzy chcą zabijać Żydów, to coś nam mówi. Jedną z interesujących kwestii, gdy czytasz ten dekret, kontrdekret, było to, że Żydom pozwolono na grabież. W samoobronie mieli się bronić.

Pozwolono im zabrać łupy. Trzy razy w rozdziale dziewiątym, kiedy jest mowa o ludziach, których zabili Żydzi, jest napisane, ale nie zabrali oni żadnego łupu. Nie zabrali żadnych łupów.

Zatem wyrzekli się tej części, którą mogli wykonać. No cóż, to literackie arcydzieło. Większość z nich już zaproponowałem.

I tak masz je w swoich notatkach. Odwrócenie pozycji Żydów z niemal unicestwionych do bycia ludźmi, do których inni chcieli się przyłączyć. Na końcu książki mamy innych ludzi, którzy chcą zostać Żydami.

Haman zajmował pierwsze i drugie miejsce w królestwie, aż wisi na szubienicy, którą zaplanował dla Mardocheusza. Estera, będąca sierotą i marginalizowaną Żydówką, zostanie królową. Wszelkiego rodzaju odwrócenia losów Żydów.

Jak powiedziałem, istnieje długi wątek aluzji biblijnych. Co ciekawe, nie tylko mamy pewne powiązania, o których już wspominałem, ale dekret, pierwotny dekret dotyczący losu, który został rzucony, aby to wygaśło, miał miejsce w Paschę, 13 dnia Nisan, 13 pierwszego miesiąca, tuż przed 14. A o komicznym przedstawieniu perskiego dworu już rozmawialiśmy.

Musimy powiedzieć jeszcze dwie rzeczy. Po powrocie z wygnania w 539 r. to, co było wygnaniem, nazywa się teraz diasporą. Diaspora oznacza rozproszenie.

I odnosi się do społeczności żydowskich, które były rozproszone po całym imperium. Zatem kiedy używamy terminu diaspora, mówimy o ludziach, którzy z jakiegoś powodu pozostali poza Izraelem. Nie wrócili.

O ile mi wiadomo, w tym tekście widzimy pierwszą ilustrację nieustannego antysemityzmu, który od tamtej pory charakteryzuje historię świata. Widać to w Aleksandrii i wspólnocie Aleksandrii w I wieku. Widać to w całej historii Europy.

Widzisz to teraz. W rzeczywistości następuje powrót antysemityzmu, który jest zjadliwym antysemityzmem. Po prostu miej uszy otwarte.

Usłyszysz to, dobrze? A oto kolejna rzecz. Estera to niezwykła książka dla każdego z nas, kto ma poczucie, że życie jest nieuporządkowane i rzeczywiście tak jest. Czasami tak naprawdę nie widzimy i nie postrzegamy Boga zbyt aktywnie w naszych światach.

Świadczy o tym Księga Estery. Ponieważ imię Boga nigdy nie pojawia się w tej książce. Jedynym możliwym odniesieniem jest rozdział czwarty, werset 14, pochodzący z innego miejsca.

To jedyne możliwe odniesienie. A jednak w całym tekście wpleciona jest Opatrzność Boża. Jeśli chodzi o Mordechaja, no wiecie, tę niesprawiedliwość wobec niego, że nawet przez całe pięć lat nie ujawniano tej sprawy, a mimo to wszystko we właściwym czasie.

Powiem to bardzo szybko, a potem musimy przejść do Nehemiasza i tak dalej. Księga Estery jest bardzo interesującą strukturą. Ten problem bezsenności lub problem bezsenności króla znajduje się w samym centrum książki, prawda? A wokół tego widać przykłady odwrócenia, na które wpływa sam Bóg.

To fascynujące widzieć to wszystko, co się dzieje. Cóż, naprawdę musimy działać dalej. Moglibyśmy spędzić godzinę na Esther.

Musimy porozmawiać o Ezdraszu, a potem bardzo krótko o Nehemiaszu. Te są prostsze. Czytając siódmy rozdział Księgi Ezdrasza, dowiadujemy się, jak już powiedziałem, że był on kapłanem.

A to dla niego dość ważne. Jest nauczycielem, który zna Torę. Ezra będzie odpowiedzialny za odbudowanie judaizmu po powrocie z wygnania.

Czasami to zadanie było bardzo boleśnie trudne. Musiał dokonać trudnych rzeczy, ale jest za to odpowiedzialny. Jego misja, cóż, Artakserkses daje mu misję.

Wróć, przywróć tę społeczność do formy. Do tego jest powołany. Nie mam pojęcia, co tam było.

W każdym razie w porządku. W Księdze Ezdrasza i odpowiedniku Nehemiasza, rozdziały są tutaj, widzimy potrzebę reformacji. Teraz znowu, data będzie około 465.

To nasz standardowy problem drugiej generacji . Byli tam, na ziemi. Zapał do odbudowy świątyni jakby osłabł.

A ludzie po prostu popadają w samozadowolenie, nonszalancję, duchowo żywi, nieżywi, martwi, cokolwiek. I tu jest problem: zawierają małżeństwa mieszane. Sugeruję, że skoro sobie z tym radzą, część problemu polega na tym, że po prostu nie mają już granic narodowych.

Powstała mała wspólnota, cały obszar wokół Jerozolimy, w Judei, bardzo mały. Nie ma granic narodowych, dlatego należy zwrócić większą uwagę na granice społeczne. Teraz moglibyśmy cofnąć się aż do siódmego rozdziału Księgi Powtórzonego Prawa i pamiętać o Bożym przestrodze, aby nie zawierać małżeństw mieszanych, ponieważ prowadziłyby to do bałwochwalstwa.

Problem pojawi się tutaj i Ezdrasz chce go odciąć, zanim doprowadzi to do bałwochwalstwa, więc nie ma małżeństw mieszanych. Ezdrasz modli się, utożsamiając się z grzechami swego ludu i żarliwie modląc się o Boże odrodzenie. Karanie nieposłusznych jest bardzo interesujące.

Wysyłają te cudzoziemskie żony z dziećmi, co znowu brzmi bardzo surowo, ale musimy pamiętać, że grzech ma daleko idące konsekwencje, czasami dla osób, które nie są sprawcami grzechu. Widzimy także cudowne wydarzenie, podczas którego wszyscy ludzie zostają zwołani. To jest Nehemiasz, rozdział ósmy.

Wszyscy są zwoływani na plac, na plac publiczny. Jest to Święto Namiotów, które według Księgi Powtórzonego Prawa 31, jak wiemy, jest czasem, w którym mieli się gromadzić i czytać Torę; a Ezra czyta Torę od świtu do południa i wszyscy słuchają. Łapiesz to? Od piątej rano do południa.

To fascynujące. Są skazani. Jest post i wyznanie grzechów.

Zawierają przymierze, że będą przestrzegać Tory. Będą odstępstwa i zobaczymy to także pod koniec Nehemiasza, niemniej jednak istnieje głębokie poczucie, że muszą dokonać w sobie zasadniczej reformy. Zamiar reformy, w szczególności odesłanie tych cudzoziemek, można o tym przeczytać w dziewiątym rozdziale Księgi Ezdrasza i paraleli w ósmym rozdziale Nehemiasza, przedstawiającym kolejne wygnanie.

Teraz doświadczyli horroru wyrwania z ziemi i wygnania. Przywódcy nie chcą, aby to się powtórzyło. Taki jest tego cel.

Teraz bardzo szybko przejdziemy przez resztę Nehemiasza. Trzymaj buty do biegania na palcach. Zaczynamy.

Początek Księgi Nehemiasza mówi nam coś o tym człowieku. Jak powiedziałem wcześniej, wysoko za panowania Artakserksesa, w królestwie Artakserksesa. Jeśli nie wiesz nic więcej o Nehemiaszu, pamiętaj, że robi on jednocześnie kilka ważnych rzeczy.

Modli się i działa. Ma ludzi budujących mury, z kamieniami w jednej ręce, bronią w drugiej i modli się nieustannie, krótkimi modlitwami. Jest bardzo zaniepokojony wzmocnieniem obrony Jerozolimy.

Ściany zostały zniszczone. To niedobrze. I tak w bardzo fizyczny, prawdziwy i strategiczny sposób buduje obronę.

Angażuje się w tę reformację z Ezrą, o której przed chwilą mówiłem. Jest tego częścią. Właściwie będzie miał do tego bardziej socjologiczne podejście.

Ezra będzie miał do tego bardziej religijne podejście, ale chodzi o to samo. A potem nasza ostatnia sprawa z Nehemiaszem, którą musimy powiedzieć, że jest namiestnikiem, prawda? Jest gubernatorem i martwi się o Jerozolimę, no cóż, faktem, że nie jest ona zbyt zaludniona. Nikt nie chce tam mieszkać.

To niebezpieczne miejsce. Dlatego przenosi ludzi do Jerozolimy. Budują mury, poświęcają je.

Kiedy Nehemiasz zostaje wezwany z powrotem na dwór królewski w Persji, wyjeżdża. I tu jest tragedia. Wydaje się, że był on przedmiotem reformy religijnej i nie wydaje się, aby tak naprawdę przeniknęła ona do życia i serc reszty ludzi, ponieważ kiedy czytasz rozdział 13, wszystko po prostu się rozpada.

A kiedy Nehemiasz powróci, będzie musiał zaczynać wszystko od nowa, robiąc tego typu rzeczy. Usunięcie cudzoziemców, nakłonienie ludzi, którzy przestali płacić dziesięcinę, do wspierania Lewitów, wdów i cudzoziemców, skłoni ich do ponownego zrobienia tego. Sabat był ważną kwestią, a kiedy go nie było, przestali go przestrzegać.

Musi to przywrócić na nowo. Wiesz, masz ciekawe poczucie, jak to jest być kimś, kto zajmuje pozycję lidera. To niekończąca się bitwa, ponieważ ci z nas, którzy są owcami, nie podążają zbyt dobrze, jeśli nie jesteśmy naprawdę szturchani i szturchani.

Cóż za szczęśliwa notatka na zakończenie. Do zobaczenia w środę.